

Vlaams
Parlement

vergadering **C127**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 12 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Belgian Alliance for YOUTH – 916 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de groei van de digital skills gap – 944 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de tewerkstelling van buitenlandse werknemers – 1039 (2014-2015)	10
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de matige score van Belgische kmo's bij Europese innovatiesubsidies – 964 (2014-2015)	13

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Belgian Alliance for YOUth – 916 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, geachte leden, ik heb een kort vraagje over de Belgian Alliance for YOUth. Dat klinkt fantastisch: de Belgische alliantie voor de jeugd. Onze jeugd, of toch een deel ervan, heeft het moeilijk om op onze arbeidsmarkt een volwaardige plaats in te nemen. Eind vorig jaar waren ongeveer 45.000 jongeren jonger dan 25 werkzoekend. Het merendeel ervan is laag- of middengeschoold. Dat is niet alleen een Vlaams of Belgisch probleem, het is zeker ook een Europees probleem, met een gemiddelde Europese jeugdwerkloosheid van 23,4 procent. Eind 2013 was het Belgische gemiddelde 23,7 procent. Daarmee zitten we dus op dat Europese gemiddelde.

Een aantal bedrijven namen in 2013 al het initiatief om in Europa 20.000 arbeidsplaatsen en stages te creëren voor jonge Europeanen. Nestlé was daar de voortrekker van. Men ging dat doen in de periode 2013-2016. Op dit moment zou men al 8000 arbeids- en stageplaatsen hebben gecreëerd.

Ondertussen is het initiatief gegroeid en zijn tot tweehonderd ondernemingen aangesloten bij de Alliance for YOUth, met als doel om meer dan honderdduizend arbeids- en stageplaatsen voor jongeren te creëren.

Nestlé België heeft ondertussen de Belgian Alliance for YOUth opgericht, naar eigen zeggen met medewerking van overheden, ondernemingen, lokale initiatieven en allerhande tewerkstellingsorganisaties. Ze hebben tot doel 2600 arbeids- en stageplaatsen te creëren voor Belgische werkzoekenden. Een paar weken terug, en dat was de aanleiding van de vraag, was er een persmoment met onder andere de Brusselse minister en Actiris, die zich volop inschreven in dat initiatief. Uiteraard lijkt het me ook nuttig te kunnen zijn voor Vlaanderen om de mogelijkheden te onderzoeken van de Belgian Alliance for YOUth.

Minister, in welke mate werkt Vlaanderen hieraan mee? Hebben we de kans gekregen om eraan mee te werken? Wordt de VDAB, wordt SYNTRA betrokken bij die Belgian Alliance for YOUth? Op welke manier zal de Vlaamse overheid worden betrokken? Welke beleidsinstrumenten worden eventueel ingeschakeld? Hoeveel arbeids- en stageplaatsen zouden hiermee kunnen worden gecreëerd in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Voorzitter, ik wil me graag hierbij aansluiten. Ik denk dat we initiatieven als de Belgian Alliance for YOUth alleen maar kunnen toejuichen. Gelukkig worden er qua rekrutering ook privaat nog heel wat initiatieven genomen. Niemand kan daartegen zijn, denk ik, wel integendeel. Natuurlijk is de VDAB faciliterend ter zake, en het benieuwt me dan ook om niet alleen te weten hoe de VDAB tot zo iets kan bijdragen, maar ook of de initiatiefnemers de VDAB proactief hebben benaderd om op te treden in dezen. Mocht dat niet zo zijn, waarom hebben privéspelers die mooie initiatieven nemen, dat al dan niet gedaan? Ik weet dat de VDAB bij tal van initiatieven, zoals campusrekruteringen en andere, altijd zeer goed actief meewerkt. Het zou me dus verwonderen dat ze dat hier niet zouden doen. Het is terecht dat de VDAB toch probeert de vinger goed aan de pols te houden, ook bij dit soort privé-initiatieven.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, ik heb er even de recentste cijfers van de VDAB op nagekeken. Ik zag in het maandrappport van januari dat de jeugdwerkloosheid op jaarbasis was afgenomen met 6,8 procent. Met 46.353 werkzoekenden onder de 25, of een aandeel van 19,3 procent, is dat natuurlijk nog lang geen reden voor zelfgenoegzaamheid. Tevens weten we dat de jeugdwerkloosheid in Brussel en in het Waalse Gewest nog veel groter is dan in Vlaanderen. Dat is ook geen reden tot juichen, maar wel een element om het Belgische cijfer in een Vlaams perspectief te plaatsen.

De vragen van de heer Bothuyne zijn zeer pertinent. Er blijft een grote vraag naar stage- en arbeidsplaatsen voor jongeren. Minister, dat is onlangs ook nog gebleken uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag over uw drietrapsraket. Zo werden de vooropgestelde 17.000 IBO-trajecten (individuele beroepsopleiding) helaas niet gehaald. Van de 13.798 ingevulde trajecten tot eind november waren er 7154 ingevuld door min 25-jarigen. Ook bij de Werkinlevingstrajecten voor Jongeren (WIJ!-trajecten) is het vooropgestelde contingent van 3710 niet opgevuld geraakt: men kwam tot 2981. Ook de instapstages blijven een moeizame zaak. Minister, ik bedoel dit niet als een verwijt, want ik ken de redenen daarvan.

Wat ik wel wil zeggen, is dat initiatieven als de Belgian Alliance for YOUth onze volle steun verdienen. Welke rol kan de VDAB hierin spelen, meer bepaald om dit potentieel optimaal in te schakelen in de drietrapsraket die Vlaanderen gebruikt om jeugdwerkloosheid tegen te gaan? Waarom is dit soort advies überhaupt nodig, als men weet dat er via het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) concrete afspraken zijn gemaakt om jeugdwerkloosheid aan te pakken? Stroomt die informatie misschien niet voldoende door naar de bedrijven, of stopt er iets in de communicatie met de VDAB?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Dat laatste lijkt me een verkeerd idee. Dit is een internationaal initiatief, dat ook in België naar voren komt. Dat heeft niets te maken met de vraag of de VDAB al dan niet goed communiceert. Mevrouw Talpe, voor alle duidelijkheid wil ik toch nog eens herhalen dat de IBO's nooit alleen voor de jeugd bedoeld waren. Die zijn er voor iedereen die een tekort heeft. Via een opleiding op de werkvloer heeft die iets extra's. Een deel ervan gaat naar de jeugd, maar om een of andere reden heeft uw fractie in het verleden gedacht dat dit alleen nog voor de jeugd zou worden ingezet. Dat was nooit de bedoeling en is ook nooit zo aangekondigd. Ik wil dat toch maar duidelijk stellen, omdat dat ook vaak wordt herhaald.

Ik kom tot de gestelde vragen. Mijnheer Bothuyne, de partners die hieraan meedoen in België, zijn Adecco, AXA, Ernst & Young, IBA, IBM, Securex en Sodexo.

De VDAB is uiteraard op de hoogte van het project. Het is Nestlé dat contact opneemt, niet andersom. Nestlé heeft eerst contact opgenomen met Brussel en met Actiris. Dat is logisch, want Nestlé is gevestigd in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en bovendien is daar de jeugdwerkloosheid enorm hoog.

Natuurlijk moeten we blijven inzetten op het wegwerken van de hoge jeugdwerkloosheid. Ik verwijs naar het initiatief dat ik gisteren nog eens in de pers heb gebracht. We zetten er ook op in met de RSZ-korting.

Ik wil toch nog even iets benadrukken, want er is iets dat vaak wordt betwist. Zelfs tijdens de verkiezingen kwam het aan bod bij 'Fact checker' van Ivan De

Vadder. Toen bleek dat we op dat moment de vierde laagste jeugdwerkloosheid hadden in Europa! Alleen Oostenrijk, Duitsland en Nederland hadden een lagere jeugdwerkloosheid dan wij.

Als we de Europese plannen bekijken, zien we dat in navolging van Vlaanderen een jeugdactieplan naar voren wordt geschoven. Daarin wordt gezegd dat geprobeerd moet worden om jongeren binnen vier maanden iets aan te bieden. Wij zitten al op 93 procent. En het regeerakkoord zegt dat we dat laatste 7 procent ook nog moeten bereiken binnen de vier maanden. Dat vind ik heel juist.

U ziet dat we inzake jeugdwerkloosheid een sterk trackrecord hebben.

De VDAB is dus op de hoogte. Actiris heeft dan wel de lead genomen, ons werd gemeld dat het project zal worden uitgerold naar de andere gewesten. Deze week zijn er gesprekken gestart tussen Actiris en de VDAB, onder meer over de vragen hoeveel plaatsen voor Vlaanderen, waar en welke stageplaatsen er kunnen worden gecreëerd.

In middelen heb ik niet voorzien. Ik weet ook niet of dat nodig is. Ik meen dat dit kan passen binnen de bestaande acties. Ook bij SYNTRA zijn niet direct middelen gepland.

Het is dus effectief zo dat de VDAB betrokken wordt bij de zoektocht naar stageplaatsen. Ook wij zijn ervan overtuigd dat werkplekleren en werkervaring hét middel zijn om jongeren aan werk te helpen, maar dat hoef ik u niet te vertellen. Met mijn communicatie gisteren, is dit nog eens extra gebleken. Het blijkt ook uit de hoeveelheid plaatsen die we creëren. U mag er zeker van zijn dat ik dit in elk managementcomité bij elke beleidsraad Werk aan bod breng. We krijgen elke maand de cijfers en elke maand benadruk ik dat ik wil dat de plaatsen maximaal worden ingevuld.

U vraagt naar de instrumenten. We hebben natuurlijk een brede waaier aan instrumenten. Zo hebben we de contacten met de sectoren, vooral om IBO's en stages te promoten, niet 'alleen' voor jongeren, maar 'ook' voor jongeren. We hebben ook contacten met bedrijven, er zijn bedrijvendagen en dergelijke. We hebben de WIJ!-trajecten. De nieuwe oproep is op 1 februari gestart. In juni zouden we effectief moeten kunnen starten met de nieuwe manier van werken met drie nieuwe elementen: veel meer, niet alleen in de centrumsteden, maar overal komen jongeren in aanmerking, en het aspect sport als een mogelijke invulling. We hebben ook Ervaring Werkt!, een campagne die op 29 januari is gestart met de VRT, Voka, UNIZO en Adecco. De campagne loopt tot 31 maart en zet in op het wegwerken van 'gebrek aan ervaring'. Op de startdag kreeg de campagne al heel veel pers aandacht. Het was een thema bij Hautekiet en dergelijke meer. De aandacht blijft.

Het aantal stageplaatsen ken ik nog niet. De VDAB heeft er deze week de gesprekken over opgestart.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord en vooral voor de vele initiatieven om de jeugdwerkloosheid aan te pakken. Het beleid op dat vlak zit zeker op de goede weg.

Het is natuurlijk positief om te zien dat Vlaanderen ook betrokken wordt in de Alliance en dat we een deel van onze jongeren kunnen laten genieten van dit initiatief. U hebt uiteraard gelijk dat we de reguliere beleidsinstrumenten van Vlaanderen, van de VDAB en van SYNTRA, moeten inzetten bij het gebruiken van de stageplaatsen die aangeboden worden.

U had het over een bereik van 100 procent waarvan de laatste 7 of 8 procent nog niet gehaald is. Het is heel belangrijk om ook die laatste procenten in te vullen en ook dat dit op een kwaliteitsvolle manier gebeurt. Bereiken is één ding, het op een goede manier doen, is een andere uitdaging. We rekenen erop dat u er verder werk van maakt.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, hebt u er zicht op welk soort profielen in de Belgian Alliance for YOUth gezocht worden? Deelnemers zoals EY en IBM zitten in de consultancysector en de hogere technologische sector. Ik ken het programma niet goed genoeg, maar op het eerste gezicht lijkt het me om profielen voor hogeropgeleiden te gaan. Hebt u daar zicht op? Het is natuurlijk een iets ander verhaal. Het soort rekrutering en de programma's die daar worden ingezet, sluiten niet echt aan bij de uitdagingen waar wij voor staan om laag- en middengeschoolde jongeren aan het werk te krijgen.

Minister Philippe Muyters: Neen, ik heb daar nog geen zicht op. Ook Sodexo doet mee, misschien is er daar wat meer ruimte.

Aangezien het gesprek pas deze week start en Actiris de leiding heeft genomen doordat Nestlé in Brussel is gevestigd, is het nog te vroeg om hier een juist zicht op te hebben. Laten we hopen dat er nog bedrijven aansluiten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de groei van de digital skills gap – 944 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, begin januari maakte softwarebedrijf Unit4 bekend dat het op twee jaar tijd driehonderd banen zal verplaatsen naar Polen, Spanje en Portugal. Arbeidsmarkt-experts stellen dat dit nog maar het startsein is en dat er op termijn een uittocht van ICT-bedrijven zal volgen.

Wat aan de grondslag ligt, is de grote mismatch tussen het beperkt aantal geschoolde ICT'ers en het groot aantal ICT-vacatures. De Europese Commissie spreekt van een tekort van 700.000 ICT'ers in heel Europa. Europees commissaris Neelie Kroes stelde in dat verband: "...dat het aantal digitale jobs – ondanks de economische crisis – elk jaar met 3 procent toeneemt, terwijl het aantal geschikte werkkrachten om die jobs in te vullen, daalt. De ICT-sector is van toenemend belang voor de Europese economie maar het nijpende werknemerstekort kan bedrijven ertoe drijven om naar elders te verhuizen, waar de vacatures wel kunnen worden ingevuld. Nu al worden werkkrachten steeds vaker in het buitenland gezocht." De digital skills gap groeit, aldus Neelie Kroes, net als de werkloosheid.

Ook in eigen land knelt het schoentje. Agoria, de organisatie voor de technologische industrie, stelde in haar laatste grootschalige rapport van 2013 dat een ICT-functie een knelpuntberoep is. Dit schaadt onze economie enorm. Zo berekende Agoria dat de openstaande 11.700 vacatures een potentieel van 1,3 miljard euro aan het Belgische bruto binnenlands product zouden kunnen toevoegen. Maar liefst 8000 vacatures van deze 11.700 bevinden zich in het Vlaamse Gewest.

Momenteel zien we dat andere landen goed inspelen op deze realiteit. Ten gevolge van de hoge jeugdwerkloosheid in de Zuid-Europese landen scholen heel wat jongeren in deze landen zich nu om tot ICT'er en gooien zich op de Europese arbeidsmarkt. Nu we vaststellen dat deze Zuid-Europese jongeren zich actief beginnen om te scholen en kansen grijpen binnen deze sector, moeten we vanuit het beleid alert zijn of ook Vlaanderen nog concurrentieel blijft in deze sector en er geen risico is op delocalisatie, willen we ons blijven profileren als kenniseconomie.

Daar voor veel ICT-functies ook algemene profielen in aanmerking komen, kan het helpen bij deze problematiek ons niet enkel te focussen op de aanbodzijde, maar ook op de vraagzijde. Zo zou volgens AG Insurance, een van de grootste Belgische ICT-spelers, het tekort ook kunnen worden opgevangen door de ICT-sector algemeen gevormde mensen zoals masters in de economie, handelsingenieurs en burgerlijk ingenieurs te laten aantrekken. Het voordeel dat deze profielen bieden, is dat zij sterk gevormd zijn in procesanalytisch denken. Kennis is één ding, maar het kunnen functioneren en het inzicht hebben in het grotere geheel, blijft een must.

Positief is dat op Europees niveau overheid en bedrijven samen actie gaan ondernemen om die kloof tussen vraag en aanbod te overbruggen. Grote bedrijven als Nokia, Telefónica, Cisco en HP hebben reeds hun medewerking beloofd. Zij zullen samenwerken met de Europese Commissie om de digital skills gap te verkleinen, door onder meer te investeren in start-ups, opleidingen en stages.

Minister, hoe groot is de hedendaagse mismatch in Vlaanderen met betrekking tot het niet ingevuld geraken van vacatures voor ICT'ers? Zijn er recente cijfers beschikbaar? Hoe ziet u dit op middellange termijn evolueren? Beschikt u over indicaties dat er ook Vlaamse bedrijven net als in Nederland de intentie hebben om te delocaliseren richting Zuid-Europa? Overweegt u bijkomende specifieke maatregelen om te anticiperen op een mogelijk probleem van delocalisatie van ICT-bedrijven? Zijn de maatregelen in het STEM-actieplan (Science, Technology, Engineering and Mathematics) voldoende, of worden die aangevuld en bijgestuurd? Hoe evalueert u het opleidingsprogramma Switch2IT? Hoe kan Vlaanderen bijdragen tot enerzijds het toeleiden van meer jongeren naar een ICT-opleiding en anderzijds het aantrekken van algemeen gevormde masters naar de ICT-sector?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Net zoals andere knelpuntberoepen is de mismatch in kaart gebracht in de Knelpuntberoepenstudie. Het tekort aan ICT-profielen is vrij belangrijk. Binnen de top 10 van knelpuntberoepen, staan er 4 ICT-profielen. De informaticasector was in 2014 de sector waarvoor het aantal vacatures het snelst is gestegen. In die studie wordt melding gemaakt van 8500 vacatures voor ICT-profielen die ontvangen werden door VDAB. Voor elke vacature is er 1,5 werkzoekende met aspiraties als analist of ontwikkelaar. Dit is zeer weinig en dit cijfer maakt bovendien abstractie van de exacte gevraagde en aanwezige competenties enerzijds en geografische match anderzijds. Het is mogelijk dat er in Limburg 5 werkzoekenden zijn en tegelijk in West-Vlaanderen 5 vacatures.

Intenties tot delocalisatie zijn ons niet gekend. Het is zelfs zo dat VDAB participeert aan jobbeurzen in andere landen om ICT-profielen naar hier te halen. In september 2014 heeft VDAB, samen met zijn partners binnen EURES, deelgenomen aan een beurs in Portugal.

Vele factoren hebben een invloed op het al dan niet de- of herlocaliseren van bedrijven. Ik probeer met de hefboomen waarover ik beschik, iets te doen. VDAB leidt jaarlijks zo'n 800 werkzoekenden op naar ICT-beroepen.

In het kader van het STEM-actieplan gebeurt al heel wat. Het is de vierde keer op rij dat het aantal studenten in het hoger onderwijs gestegen is, na jaren daling

van het aantal studenten in de STEM-richtingen. Ook in het basisonderwijs gaat er meer aandacht naar technologie. Daarom werd het leergebied Wereldoriëntatie opgesplitst in een leergebied 'Wetenschap en Techniek' en 'Mens en Maatschappij'. Ook bij de studiekeuzebegeleiding wordt er extra aandacht aan gegeven. Er wordt ook op meerdere manieren via schoolprojecten en STEM-didactisch onderzoek ingezet op een aantrekkelijker STEM- onderwijs.

De komende jaren willen we hier zeker nog verder op inzetten. We moeten nog intensiever met het bedrijfsleven en met die sectoren samenwerken. Waar het zinvol is, zal het STEM-actieplan nog worden geoptimaliseerd.

Ik vind Switch2IT een mooie actie. Het betreft een samenwerking tussen VDAB, de hogescholen en Agoria. Wat mij betreft, gaat het hier om een uniek werk-leertraject. De werkzoekenden volgen een gecombineerd traject. Het contact-onderwijs wordt door VDAB verzorgd. De hogescholen staan vooral voor het afstandsleren in. Met stages en werkplekleren worden de werkzoekenden echt tot bachelors in de toegepaste informatica opgeleid. Het programma start met een intensieve informaticaopleiding bij VDAB. Dit wordt met het eerste gedeelte van de bacheloropleiding gecombineerd. Na dit voorbereidend traject, dat negen maanden duurt, lopen de cursisten een bedrijfsstage. Het sluitstuk van de opleiding bestaat uit een vier vijfde tewerkstelling van de cursisten in een IT-bedrijf. Dit wordt gecombineerd met het behalen van het bachelordiploma door middel van zogenaamd 'blended learning'. Dit slaat op een combinatie van afstandsonderwijs en contactonderwijs op de campus door middel van e-learning.

De eerste resultaten zijn bemoedigend. De uitval is laag. Het gaat effectief om een combinatie van werken en leren. Het is tevens een partnerschap. Deze drie troeven komen hier samen. Heel wat ICT-bedrijven hebben enthousiast op dit programma gereageerd en hebben zich geëngageerd om stages en tewerkstelling aan te bieden. Op die manier willen we de deelnemers zo snel mogelijk actief op de arbeidsmarkt krijgen.

Het pilootproject is in de Hogeschool PXL gestart en telt in het eerste jaar zeventien cursisten, in het tweede jaar twintig cursisten en in het derde jaar zes cursisten. In februari 2015 zal in de Erasmushogeschool in Brussel een tweede groep van start gaan. Het is een mooi project dat verloopt zoals het moet.

Er is me gevraagd welke bijdrage de Vlaamse overheid kan leveren. Ik heb al naar het STEM-actieplan verwezen. Switch2IT is een tweede project waar we aan kunnen bijdragen. Volgens mij zijn en blijven dit cruciale speerpunten. De eerste resultaten van Switch2IT lijken echt bemoedigend. We kunnen hier dan ook verder een speerpunt van maken.

De toeleiding van jongeren naar ICT loopt samen met de inspanningen om de jongeren naar STEM-beroepen te brengen. Dit loopt enigszins parallel. De STEM-maatregelen hebben zeker een positief effect op ICT. Daarnaast gaan we na hoe en wanneer ICT in de onderwijsinhoud kan worden gebracht. Dat is echter meer iets voor minister Crevits.

Er bestaan nog een aantal andere mooie initiatieven. Ik heb eens gesurft naar de website van CoderDojo, een initiatief om kinderen al vanaf heel jonge leeftijd een passie voor IT te laten ontwikkelen. Dit lijkt me echt mooi in elkaar te zitten. Daarnaast zijn er natuurlijk nog andere activiteiten. Ik denk, bijvoorbeeld, aan de actie om hogergeschoolde werkzoekenden met een weinig arbeidsgericht diploma onder specifieke voorwaarden met een onderwijskwalificerend opleidingstraject een bachelor in de informatica te laten halen. Een aantal hogeschoolrichtingen bieden natuurlijk minder kansen op de arbeidsmarkt. Wegens het tekort aan IT-profielen staan de bedrijven echt open voor de recrutering van bachelors en masters die geen IT-diploma hebben. Wie de gemiddelde IT-afdeling bezoekt en daar vraagt

over welke diploma's de mensen beschikken, zal gegarandeerd merken dat daar meestal ook wel wat filosofen en historici tussen zitten. (*Opmerkingen*)

De voorzitter: Als filosoof voel ik me alvast niet aangesproken.

Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben tevreden te horen dat u mijn bezorgdheid deelt. Het zou onverstandig zijn blind te blijven voor deze vaststellingen. We moeten de vinger aan de pols houden.

De medaille heeft ook een keerzijde. Enerzijds zijn er vacatures die niet ingevuld geraken omdat we niet over voldoende mensen met deze skills beschikken. Anderzijds moeten we ook opletten dat onze investeringen er niet of niet enkel toe leiden dat onze jongeren zelf de grens overtrekken om hun talenten aan te bieden. Dit is natuurlijk hun volste recht. Het tekort aan ICT-profielen is een Europees probleem.

We moeten meer en intenser in ICT-stimulansen en opleidingen investeren. Bij voorkeur moet dit gepaard gaan met onmiddellijke ervaring op de werkvloer. Dat is de weg die we moeten inslaan. Zoals al gesteld, is ICT immers een multidisciplinair onderwerp. Een hele hoop vaardigheden komen hierbij aan bod. Ik denk dan aan samenwerken, creatief denken, puzzelen om een probleem op te lossen, communiceren om te weten wat het gewenst eindresultaat is, ontwerpen en plannen. ICT daagt uit op alle niveaus.

Minister, er is niet een zaligmakende oplossing. We moeten dit blijven stimuleren. Volgens mij is er wel degelijk nood aan een structurele aanpak van het probleem. Zoals u zelf hebt verklaard, omvat dit een heel belangrijke uitdaging voor ons onderwijs. We moeten onze kinderen al jonger en intensiever met ICT in contact brengen. Ook vrouwen moeten meer voor deze sector worden warmgemaakt. In landen als Iran, Turkije of Spanje studeren al veel meer vrouwen in deze richtingen af. Het is dan ook heel belangrijk om de interesse al heel vroeg op te wekken.

Ik verwijs nogmaals naar het recent initiatief van federaal minister De Croo. Hij wil bedrijven aantrekken. Dit betekent natuurlijk dat we nog meer ICT-afgestudeerden en -opgeleiden nodig zullen hebben. De Vlaamse overheid vervult haar taak om nieuwe jobs te creëren. Als Vlaamse overheid moeten we er natuurlijk ook voor zorgen dat er voldoende mensen aanwezig zijn om die jobs in te vullen.

Ik dank u hartelijk voor uw antwoord. We zullen dit zeker van nabij opvolgen. Ik hoop dat het probleem structureel kan worden aangepakt en dat we de gap op middellange termijn kunnen verminderen.

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, ik onderschrijf uiteraard het pleidooi voor meer nerds in Vlaanderen. De IT-sector is bij uitstek een sector die internationaal opereert. In de globale digitale wereld, waar in India, Singapore of Vlaanderen wordt geprogrammeerd, zijn we zeer kwetsbaar. U wilt een structurele oplossing vinden. U hebt het er misschien bewust nog niet over gehad, maar dan zitten we uiteraard opnieuw met de loonkosten.

Ik wil nog even onderstrepen dat dit soort functies kan worden opgenomen in het nieuwe doelgroepenbeleid. Dit zijn middengeschoolde banen met een loon van 2300 euro. We hebben dit debat al gevoerd. De digitale sector kan een bijdrage leveren aan een structurele oplossing om de ICT-jobs hier in Vlaanderen te houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de tewerkstelling van buitenlandse werknemers – 1039 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Hoewel de bevoegdheid intussen in Vlaamse handen is, regelt de wet van 30 april 1999 en het daar bijhorende KB van 9 juni 1999 tot op vandaag de voorwaarden van de tewerkstelling van buitenlandse werknemers in België. In dit besluit wordt aangegeven onder welke modaliteiten en voor welke nationaliteiten – EU, Europees Economische Ruimte, derdelander – de verplichting tot arbeidskaart en -vergunning geldt.

Zo wordt in artikel 9 van het KB aangegeven in welke gevallen er een uitzondering kan worden toegestaan op artikel 8 van datzelfde KB, waarin beschreven staat dat: "... de arbeidsvergunning alleen dan (wordt) toegekend wanneer het niet mogelijk is binnen een redelijke termijn onder de werknemers op de arbeidsmarkt een werknemer te vinden die, al of niet door een nog te volgen gepaste beroepsopleiding, geschikt is om de betrokken arbeidsplaats op een bevredigende wijze en binnen een billijke termijn te bekleden".

Dit past uiteraard binnen uw beleid van de concentrische cirkels om knelpuntvacatures in te vullen. Eerst Vlaanderen, dan de regio's, dan de EU en uiteindelijk derdelanders.

In artikel 9 worden enkele categorieën beschreven die uitzonderlijk geen 'arbeidsmarktonderzoek' moeten ondergaan, wegens het beperkte aanbod op onze interne markt, zoals hooggeschoold personeel onder enkele voorwaarden. Eind 2014 wijzigden de collega's van de Brusselse en Waalse Regering deze modaliteiten reeds naar hun specifieke toestand op de arbeidsmarkt. Zo worden eigen indexatiemethodes ingevoerd, en schaffen ze de verwijzingen naar de loonbedragen in de arbeidsovereenkomstenwet af, waarna ze zelf eigen loongrenzen invoerden. Dat is geen revolutie. Deze loongrenzen liggen nog altijd gelijk met de laatst geïndexeerde bedragen uit het KB, maar voortaan zullen zij de toekomstige bedragen op een andere manier indexeren. We gaan ervan uit dat ook voor Vlaanderen wijzigingen interessant kunnen zijn.

Uit de VIONA-studie (Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarkt-rapportering) van 2013 omtrent het arbeidsmarktonderzoek voor arbeidsmigratiebeleid werd de aanbeveling gedaan om de toegang voor hooggeschoolde buitenlanders aantrekkelijker te maken. Daarbij wordt een flexibelere instroom van middengeschoolden aangeraden op basis van een dynamische knelpuntberoepenlijst. VDAB herziet momenteel deze lijst zodat misschien een ander beleid mogelijk is ter zake. U gaf als antwoord op mijn vorige vraag, half 2013, nog voor de studie verscheen, aan dat u een gelijkaardig idee had als de VIONA-studie.

Indien er een hertekening van het economisch migratiebeleid zit aan te komen, hadden we graag een stand van zaken gekregen. Minister, in welke zin zullen de aanpassingen bij de andere regio's een impact hebben op hun economisch migratiebeleid? Weet u hoe Brussel en Wallonië dit zullen aanpakken? Welke impact zou een soortgelijke aanpassing in Vlaanderen op het Vlaamse migratiebeleid hebben?

In hoeverre zult u de modaliteiten van deze 'vrijstelling van arbeidsmarkt-onderzoek' ook voor Vlaanderen aanpassen? Werden hiervoor reeds stappen ondernomen? Zo ja, welke?

Zullen alle vrijstellingen – zoals vandaag reeds het geval is – gebaseerd zijn op een actuele knelpuntberoepenlijst? Hoe zal de hervormde lijst van VDAB impact hebben op het beleid inzake arbeidsmigratie?

Kunt u een zicht geven op hoe het economisch migratiebeleid er in de toekomst zal uitzien op het vlak van modaliteiten van het uitgeven van arbeidskaarten, relevantie van knelpuntberoepenlijst en het arbeidsmarktonderzoek?

U sprak vorig jaar uw vrees uit voor een mogelijke vertraging van het uitreiken van arbeidskaarten door het invoeren van de single permit. Werd uw vrees bewaarheid? Wat zijn uw bevindingen?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Dit is een terechte vraag. Het is uitermate belangrijk om een juist beleid inzake economische migratie te voeren in aanvulling op het activeringsbeleid van onze eigen arbeidsmarktreserve, waar dit op zijn limieten stoot. Het blijft onze eerste opdracht om onze eigen mensen aan het werk te krijgen, maar het kan niet de bedoeling zijn om vacatures eindeloos te laten openstaan als we bij ons niet de juiste mensen vinden.

Met een gericht beleid voor buitenlandse werknemers worden misbruik van het zelfstandigenstatuut of dubieuze uitzendpraktijken vanuit het buitenland vermeden. Daarom wil ik me aansluiten bij de vragen van de heer Bothuyne over de knelpuntberoepenlijst.

Minister, zult u effectief uitvoering geven aan een dynamische knelpuntberoepenlijst zodat het beleid voor buitenlandse werknemers optimaal kan aansluiten bij de activering van onze eigen arbeidsreserve?

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): De vraag om uitleg peilt eigenlijk naar uw hele beleid op dit domein. Ik vermoed dat we daarover te gepasten tijde wel een conceptnota of zoiets zullen krijgen. Uiteraard zit ook onze fractie te wachten op initiatieven, want er zijn tekorten op de arbeidsmarkt die we zelf niet kunnen invullen. Wij zijn voorstander van een ruimere toegang in het kader van een economische migratie voor middengeschoolden op basis van een knelpuntenlijst.

Ik wil ervoor waarschuwen dat de N-VA deze economische migratie niet kan zien als een nieuw migratiekanaal. Het kan niet de bedoeling zijn dat daar humanitaire gronden binnensluipen, als ik het zo mag zeggen, om daar een nieuwe migratie te creëren. Daarom zijn die knelpuntberoepenlijst en het finetunen ervan essentieel. Het moet inderdaad de bedoeling zijn om vacatures in te vullen met buitenlandse werknemers die we hier ter plaatse niet kunnen vinden.

In die context zal het u ook bekend zijn dat er met betrekking tot de arbeidskaart B vragen en discussies zijn. Die kaart is gelinkt aan één werkgever. Wanneer die relatie misloopt, kunnen die mensen vaak niet op de arbeidsmarkt terecht en hebben ze nog enkel de weg van de illegaliteit. Kan dat eventueel worden herbekeken? Kunnen de voorwaarden voor de arbeidskaart B met betrekking tot de werkgever bij wie men kan worden ingezet, worden aangepast of verruimd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Hofkens, voor zover ik mij met betrekking tot die arbeidskaarten B herinner, is het zo dat als het misloopt tussen de werkgever en de werknemer, en de werknemer heeft ondertussen een nieuwe

werkgever, wij dat conform maken. Dan kan er een nieuwe aanvraag worden ingediend. Ik onderteken die bijna altijd, als die nieuwe werkgever als volwaardig wordt aangezien, als er met hem in het verleden geen problemen zijn geweest, als hij zijn bijdragen voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) betaalt, en dergelijke meer. Als er een nieuwe werkgever is, dan hebben wij daar een pragmatische oplossing. In de andere gevallen is het de bedoeling dat iemand die naar hier is gekomen om te werken, ook kan terugkeren naar zijn land.

Mijnheer Bothuyne, u hebt gelijk. Met de overdracht van de reglementering was er een juridisch vacuüm ontstaan doordat er op 1 januari 2014 een gelijkschakeling was gekomen van bedienden en arbeiders. Door de afschaffing van het referteartikel in de Arbeidsovereenkomstenwet kon het minimum-bezoldigingsbedrag waaraan een hooggeschoolde werknemer moet voldoen om een arbeidskaart B te verkrijgen, niet meer berekend worden. Een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 had dit euvel kunnen verhelpen. Dat is echter niet meer goedgekeurd door de vorige Federale Regering. Vandaar dat de verschillende gewesten deze wijziging hebben doorgevoerd, dus ook Vlaanderen. Ik heb de indruk dat dit u ontgaan is. Wij hebben dezelfde wijziging doorgevoerd als de andere collega's. Dat werd op 19 december 2014 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Deze aanpassing heeft, net zoals bij de collega's, betrekking op het indexatiemechanisme en de loongrenzen voor een hooggeschoolde werknemer. Wij hebben dus dezelfde aanpassing doorgevoerd als de collega's.

De actuele vrijstellingen zijn deels het gevolg van Europese verplichtingen, en deels het gevolg van eigen arbeidsmarktbehoeften en knelpunten. De recente aanpassing werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 19 december 2014. Wij voegen de minimum te verdienen loonbedragen en de daaraan gekoppelde indexformules toe, zoals ik daarnet al zei. Hierdoor wordt onze regelgeving minder afhankelijk van andere federale regelgeving. Aan de gronden zelf is er op dit moment niet geraakt.

Het is onze bedoeling om te komen tot een dynamische knelpuntberoepenlijst. In de mate van het mogelijke zou die zelfs moeten anticiperen op toekomstige competentie- en arbeidsmarktbehoeften. Zoals de heer Hofkens terecht opmerkte, is dit iets wat we aan het uitwerken zijn. Ik heb zowel bij de bespreking van de beleidsnota als in het regeerakkoord duidelijk naar voren gebracht dat we met betrekking tot de knelpuntcriteria een verfijning willen doorvoeren. Ik heb daarin de nodige stappen gezet. We werken er hard aan. Zoals u weet, zet ik daar nooit, of zo weinig mogelijk, datums op. Je weet niet altijd op voorhand waar er problemen zouden kunnen zijn. Uiteraard wil ik tijdens deze legislatuur, die nog maar een maand of zes bezig is, het arbeidsmigratiebeleid in die filosofie hertekenen.

De eerste grote aanpassing is de omzetting van de richtlijn Gecombineerde Vergunning of de 'Single Permit'-richtlijn. Deze richtlijn regelt één procedure en één loket voor de verblijfsvergunningen en de arbeidsvergunningen. De richtlijn moest omgezet zijn in nationaal recht op 25 december 2013. De vorige Federale Regering heeft dat niet gedaan. Na de nieuwe bevoegdheidsverdeling met betrekking tot economische migratie proberen wij samen met de federale overheid en de andere gewesten de richtlijn om te zetten. Ik houd daarbij vooral efficiëntie, snelheid en kosteloosheid in het achterhoofd.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is heel positief dat eind vorig jaar al het besluit is getroffen om die aanpassing te doen, zodat we daar minstens rechtszekerheid bieden.

U hebt het over de verfijning van de knelpuntberoepenlijst. Een verfijning kan natuurlijk in twee richtingen gaan. Wordt het hier een verruiming of een beperking van de mogelijkheden? Dat is bepalend voor de mogelijkheden van bedrijven en werknemers om gebruik te maken van de mogelijkheden die ons migratiebeleid biedt.

Hebt u met betrekking tot de omzetting van de 'Single Permit'-richtlijn een timing voor ogen? We zijn al laat. Door de bevoegdheidsoverdracht zit daar wat extra vertraging op, veronderstel ik. Ik ga ervan uit dat er met de nodige spoed werk van moet worden gemaakt om ook hier rechtszekerheid te bieden. Als we de mooie uitgangspunten die u daarbij hanteert – kosteloosheid, snelheid, efficiëntie – kunnen waarmaken, levert dat winst op voor elke betrokken werkgever en werknemer.

Minister Philippe Muyters: Een van de vorige commissievergaderingen heb ik meer detail gegeven over die verfijning. Daar wil ik naar verwijzen.

Het omzetten van de richtlijn is er niet gemakkelijker op geworden. Nu zitten we met drie gewesten en de federale overheid. Doordat een deel van de bevoegdheid nog federaal is en een deel Vlaams, ga ik er geen timing op plakken. 'It takes four to tango', in dit geval. En tango met twee is al niet gemakkelijk, met vier is het nog veel moeilijker. Het is ook niet gemakkelijk op dit moment om tot eensgezindheid te komen.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Het ontwerp voor de richtlijn dateert van 2007. Het is finaal Europees goedgekeurd in 2011. Het is dus absoluut begrijpelijk dat we nu wat tijd nemen op Vlaams niveau om dat correct en goed te doen. We hebben al twee, drie jaar verloren in een andere legislatuur op een ander niveau.

Minister Philippe Muyters: We kunnen het niet alleen doen. Een deel van de 'single permit' is federale bevoegdheid gebleven, een deel is Vlaamse bevoegdheid. Mocht Vlaanderen het alleen doen, zouden we wel snel tot een oplossing komen, denk ik, maar nu hoort het zo dat we met de andere gewesten en de federale overheid tot eensgezindheid komen, om het te kunnen omzetten.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik kan enkel hopen dat er inderdaad met de nodige snelheid werk wordt gemaakt van die omzetting. Ik heb nog nooit tango gedanst, niet met twee, laat staan met vier. Daar heb ik weinig ervaring mee. Hoe dan ook, ik hoop dat we er snel werk van kunnen maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de matige score van Belgische kmo's bij Europese innovatiesubsidies – 964 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): In het kader van Horizon 2020 deelde de Europese Unie in een recente ronde maar liefst 117 miljoen euro uit aan kmo's over heel Europa. In totaal konden op die manier 78 kmo's van bijkomende financiële ondersteuning genieten voor hun innovatieprojecten. De middelen dienen ingezet te worden voor innovatieactiviteiten en de ontwikkeling van een businessplan daaromtrent.

In de laatste ronde scoorde België relatief zwak. Er werden weinig middelen binnengehaald. Eén bedrijf kreeg een project goedgekeurd voor 2,5 miljoen euro,

SpaceApps in Zaventem. Andere landen haalden meer geld binnen en konden meer projecten laten goedkeuren. Grote landen als Groot-Brittannië en Frankrijk haalden respectievelijk 17 miljoen euro voor tien projecten en 15 miljoen euro voor negen projecten binnen. Als we vergelijken met landen meer op de maat van België, is het des te opvallender dat Nederland op plaats drie prijkt met 14 miljoen euro voor tien projecten. Het is blijkbaar perfect mogelijk om als klein land succesvol te zijn in deze Europese race.

Er is in het algemeen in Vlaanderen in de bedrijfswereld weinig animo voor de EU-programma's, onder andere wegens de zware administratieve last, of vermeende last. In een eerste fase werden ook al twee oproepen gedaan voor haalbaarheidsstudies die kmo's kunnen laten uitvoeren. Hier werd 16,7 miljoen euro verdeeld. Ook toen scoorde België met slechts twee kmo's die in aanmerking kwamen, over twee oproepen verspreid, relatief slecht.

Intussen is er het Europees plan van Commissievoorzitter Juncker om bijkomende stimulansen te geven aan de verschillende economieën in Europa. Het is een nieuwe boot die vertrekt en één die we absoluut niet mogen missen. Uit de cijfers blijkt dat onze kmo's ofwel weinig geïnformeerd zijn, ofwel weinig enthousiasme tonen om in te spelen op oproepen.

Minister, wat is volgens u de oorzaak van deze toch eerder matige cijfers? Kunnen we de administratieve lasten verminderen voor de ondernemingen? Kan het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) een rol spelen als intermediair en op welke manier? Wat onderneemt de Vlaamse Regering concreet bij het verschijnen van oproepen? Hoe wordt dit gecommuniceerd naar de betrokkenen, kmo's, grote ondernemingen, sociale partners en andere? Hebt u een zicht op welke oproepen er nog zitten aan te komen vanuit Europa? En hoe zult u het aanpakken om betere resultaten te krijgen, om meer Vlaamse kmo's toegang te geven tot Europese innovatiefinanciering?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Het is een zeer pertinente vraag van de heer Bothuyne, waar mijn partij zich volledig achter schaaft. Ons economisch weefsel is getypeerd door een grote hoeveelheid kmo's. Dat is zeer interessant gebleken, onze economie was daarmee een pak resistenter tegen de economische crisis. Kmo's kunnen zich sneller aanpassen en hebben vaak een iets voorzichtiger financieringsmodel. Alleen hinken zij achterop als het gaat om het penetreren in de – helaas – grote, logge subsidiemechanismen van Europa.

We zouden toch van de nood een deugd moeten kunnen maken, nu er opnieuw geld wordt vrijgemaakt voor een aantal sectoren en waarop zeker een groot aantal Vlaamse en Belgische kmo's een beroep zouden moeten kunnen doen. Op het moment dat we in Vlaanderen budgettair wat krap zitten en er niet zo veel geld is om met investeringen rond te strooien, is dit een uitgelezen gelegenheid om door middel van administratieve vereenvoudiging en goede communicatie onze kmo's een zetje te geven. Het hoeft niet altijd uit onze eigen portemonnee te komen. De administratieve rompslomp is, zoals de heer Bothuyne zegt, een van de grootste drempels voor kmo's. Ze kijken ook op tegen de zware last en de verantwoordingsmechanismen die ermee gepaard gaan. Toch is het ook vaak een kwestie van onbekend is onbemind.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Ik denk dat de perceptie bij kmo's inderdaad zo is dat ze zich afvragen hoe ze daar soms in godsnaam aan moeten beginnen, dat ze dus de weg niet vinden naar dat innovatief instrumentarium. Ze menen ook dat er te veel administratieve lasten zijn. Men kan zich ook afvragen

of ze soms ook geïnteresseerd zijn in het belang van innovatie. Soms innoveren ze wel, maar willen ze daar ook niet altijd mee naar buiten komen. Dat speelt ook soms een rol. Het is in elk geval een feit dat uit gesprekken met kmo's blijkt dat ze soms moeilijk hun weg vinden. Soms menen ze dan ook dat het sop misschien de kool niet waard is, beginnen ze eraan enzovoort.

In het regeerakkoord staat toch ook duidelijk dat we dat willen vereenvoudigen, onder andere door het samenvoegen van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) en het Agentschap Ondernemen (AO) en door te werken aan een betere subsidiedatabank. Misschien moet ook de mogelijkheid worden gegeven om te werken met goede praktijken. Onlangs ontmoette ik een bedrijf dat een ESA-certificaat heeft gekregen. Dat bedrijf gaat daar nu ook mee rond en laat weten dat certificaat te hebben. Dat opent een hele markt voor hen, en ze gaan ook vertellen hoe ze daaraan zijn geraakt. Die goede praktijken zou men moeten kunnen communiceren of kunnen verwerken in een of andere communicatieplan. Dat kan misschien een aanzet zijn voor kmo's: als dat bedrijf dat kan, dan kunnen zij dat misschien ook eens doen.

Er is nog een optie. Stakeholders zeggen toch altijd dat ze voor de kmo's opkomen. Misschien kunnen ze ook helpen die communicatieplannen uit te rollen, door te investeren, door een goede ondersteuning te geven. Dan heb ik het bijvoorbeeld over de werkgeversfederaties. Vaak weet men immers niet hoe men eraan moet beginnen als men zo'n subsidie wil aanvragen, hoe men een goed plan moet opbouwen enzovoort. Misschien is ter zake een rol weggelegd voor de stakeholders.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Bothuyne, de cijfers die u aanhaalt, zijn de cijfers met betrekking tot een nieuw specifiek kmo-instrument, namelijk het SME-instrument binnen Horizon 2020. Daarvoor is 3 miljard euro ter beschikking, over zeven jaar. Het instrument is specifiek bedoeld voor hooginnovatieve, internationaal georiënteerde kmo's met de ambitie om te groeien. Dat wou ik toch wel even meegeven.

Ik wil ook wat dieper ingaan op de cijfers ter zake. In 2014 werden bij de eerste indieningsdatum voor fase 1 van dat SME-instrument, namelijk de haalbaarheidsstudies, 2622 projectvoorstellen ingediend, waarvan 2503 individuele indieningen en 119 indieningen door consortia van meerdere kmo's. Uiteindelijk zijn daarvan maar 155 bedrijven in aanmerking gekomen. Dat is dus heel weinig. Om het eenvoudig te zeggen, dat is een slaagpercentage van 6 procent. Voor die eerste fase waren er 19 Vlaamse indieners, waarvan geen enkele is geselecteerd voor financiering.

Bij de eerste indieningsdatum van fase 2, namelijk demonstratie en marktreplicatie, waren er 580 voorstellen ingediend, waarvan 3 door Belgische kmo's. Na evaluatie kwamen er 78 in aanmerking voor financiering, waaronder, zoals u zei, 1 Vlaamse kmo. De slaagkans voor die tweede fase was 13,5 procent.

Voor dat niet-slagen waren er een paar algemene redenen, die ook zijn gebleken uit de evaluatie. De voorstellen waren te weinig gericht op business-opportunities. Het aanvragende bedrijf was niet voldoende overtuigend: de vraag waarom dat bedrijf erin zou slagen en niet de concurrentie, was een voorbeeld dat naar voren kwam. Het innovatiegehalte was te laag. Dat kwam al duidelijk naar voren in mijn inleiding.

Er zijn ook nog twee mogelijke bijkomende verklaringen voor de matige resultaten op Vlaams niveau. De landen die u opsomt en die de beste resultaten halen, hebben geen specifiek nationaal kmo-programma, in tegenstelling tot

Vlaanderen. Mijnheer Schiltz, ik begrijp wat u zegt, maar soms kan dit dus een nadeel zijn. Onze Vlaamse kmo's zijn dus veeleer geneigd om een voorstel in Vlaanderen te dienen, omdat de slaagkans hoger is en de administratieve last lager. We hebben daar immers heel sterk op ingezet. Als ze moeten kiezen waar ze steun vragen, dan kiezen ze er dus gemakkelijker voor om bij het IWT in te dienen.

Een andere bijkomende verklaring is dat het SME-instrument totaal nieuw is qua concept. Bij de eerste indieningsdatum was het dus nog niet echt duidelijk welk soort projecten de Europese Commissie zou financieren. Ondertussen hebben we uiteraard geleerd van de aard van de projecten. Het is onze indruk, en dat is dan het positieve, dat ze veeleer complementair zijn aan wat we bij het IWT ondersteunen, dat ze veeleer in het verlengde liggen van wat er bij ons, bij het IWT gebeurt.

Ik ben het ermee eens dat het de perceptie is dat dit zwaar is, maar het lijkt me dat de Europese Commissie met betrekking tot administratieve rompslomp toch al heel wat vereenvoudigingsprocessen heeft doorgemaakt, met de elektronische indiening en rapportering, maar ook met de vermindering van de verantwoording. Dat zijn allemaal positieve zaken, maar uiteraard zal dat nog beter kunnen.

Er was de suggestie om het IWT of zo daarbij te betrekken. Overal bestaat er een netwerk van National Contact Points (NCP's) die kandidaat-deelnemers moeten ondersteunen bij het voorbereiden van de aanvraag. Ook de administratieve en contractuele aspecten kunnen daarbij echter aan bod komen. Die NCP's zijn nationaal of regionaal. Bij ons is dat regionaal georganiseerd, en fungeren het IWT en het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek - Vlaanderen (FWO) als NCP.

De Vlaamse innovatieactoren worden geïnformeerd via die NCP's, meer bepaald via de website die daarvoor bestaat, voor de oproepen in het kader van Horizon 2020.

We hebben ook nog het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (vleva). Ook dat neemt contact op. En er worden met de werkgeversorganisaties infodagen over georganiseerd.

Het SME-instrument is een open oproep. Dit wil zeggen dat het permanent voorstellen kan doen en dat na een bepaalde datum de ingediende projectvoorstellen door de Europese Commissie worden geëvalueerd. Momenteel organiseert het IWT samen met het Agentschap Ondernemen – in de toekomst het 'Agentschap Innoveren en Ondernemen' – contactdagen waarbij individuele kmo's worden geadviseerd of geremedieerd bij het voorbereiden van een nieuwe aanvraag. Als ze niet geslaagd waren, wordt er dus opnieuw contact mee opgenomen om te bekijken hoe daaraan kan worden geremedieerd zodat een nieuwe aanvraag kan worden ingediend. Ook daardoor kunnen we in de toekomst onze slaagkansen verhogen.

Tegelijkertijd is ook duidelijker geworden wat gesteund wordt en wat niet. Dat is belangrijk, we kunnen er lessen uit trekken om de juiste doelgroep, de juiste kmo's te benaderen. Zo kan onze slaagkans verhogen en kunnen we wellicht meer kmo's betrekken bij dit programma.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord en voor de cijfers die een en ander binnen Europees perspectief kunnen plaatsen.

U hebt een aantal heel positieve elementen aangehaald. Zo hebt u vermeld dat de negentien bedrijven die er in de eerste fase uit zijn gevallen, opnieuw worden

opgevestigd door het IWT en dat ze worden begeleid in de richting van een nieuwe indiening. Dat is heel goed.

U zegt ook dat het Europees instrument complementair is met het Vlaamse. Dat maakt dat het interessant is en blijft om hierop in te spelen. Ik ben blij dat het IWT en het Agentschap Ondernemen – binnenkort dan wellicht met de nieuwe afkorting AIO – hun rol opnemen.

Het lijkt me ook interessant om te bekijken of de bedrijven die ondersteund worden via PMV de diverse financieringskanalen daar, zoals Transformatie, Innovatie en Acceleratie (TINA-fonds), hierbij betrokken kunnen worden. Daar zitten de hooginnovatieve bedrijven met een internationaal karakter, die u in het begin hebt vermeld als de doelgroep voor de Europese financiering.

Ik ben ervan overtuigd dat er heel wat bedrijven en kmo's zijn die hiervoor in aanmerking komen of zullen komen binnen Vlaanderen. We zetten immers in op groei, op innovatie en op internationalisering. Het beleid zal zeker vruchten afwerpen. Als we dan de Europese hefboom bijkomend gebruiken, kan dat het beleid alleen maar versterken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.